

Folketingets Lovsekretariat

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTEREN**

Eksp.nr. 258054

4. april 2006

Vedlagt fremsender jeg i 80 eksemplarer min besvarelse af spørgsmål S 3555 stillet af Morten Messerschmidt (DF) den 24. marts 2006.

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Med venlig hilsen

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Bendt Bendtsen

4. april 2006

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

**Besvarelse af spørgsmål S 3555 stillet af Morten Messerschmidt (DF)
den 24. marts 2006.**

Spørgsmål S 3555:

"Vil ministeren redegøre for den materielle ændring i EU-retstilstanden for handel med serviceydelser, såfremt det nuværende direktiv med Europa-Parlamentets ændringer bliver til lov?"

Svar:

Der henvises til besvarelsen af S 3290, hvoraf fremgår, at vi i øjeblikket afventer, at Kommissionen fremsætter et revideret direktivforslag. Seneste forlydende er, at Kommissionens reviderede forslag vil blive fremsat den 4. april. Det vil derfor først være hensigtsmæssigt at foretage en nærmere analyse af forslaget, når ordlyden af Kommissionens reviderede direktivtekst kendes, og de relevante parter er hørt og har haft mulighed for at vurdere forslaget nærmere.

Foreløbigt kan der dog henvises til, at tjenesteydelser i dag er reguleret af bl.a. EF-traktatens bestemmelser om henholdsvis etablering, jf. artikel 43, og den fri bevægelighed for tjenesteydelser, jf. artikel 49 og 50, herunder den retspraksis, som EF-domstolen har udviklet på grundlag heraf.

For så vidt angår direktivforslagets bestemmelser, der omhandler tjenesteyderes etablering, har Europa-Parlamentet i enkelte af deres ændringsforslag henvist direkte til EF-domstolens praksis. Det antages, at Parlamentet hermed ønsker at sikre, at visse allerede veldefinerede begreber fortsat skal forstås i overensstemmelse med EF-domstolens praksis. Det gælder fx i relation til begrebet "etablering", hvor EF-domstolen på grundlag af EF-traktatens artikel 43 har fastlagt en række kriterier for, hvornår en tjenesteyder kan anses for at være etableret i en medlemsstat. Det samme gør sig gældende i relation til definitionen af "tvingende almene hensyn", hvor der er en henvisning til EF-domstolens nuværende forståelse af begrebet.

Parlamentets ændringsforslag om at erstatte oprindelseslandsprincippet med et princip om frihed til at levere tjenesteydelser gælder alene i relation til virksomheders midlertidige levering af tjenesteydelser over grænserne. Det fremgår af princippet, at medlemsstaterne kun må betinge adgangen til eller udøvelsen af serviceerhverv af krav, som er ikke-diskriminerende, nødvendige og proportionale.

Princippet er som udgangspunkt bygget over samme model, som kendes fra gældende EU-ret. Det følger således af den praksis, der er udviklet i medfør af EF-traktatens bestemmelser om den fri bevægelighed for varer

og tjenesteydelser, jf. bl.a. artikel 28 og 49, at begrænsninger i den fri bevægelighed er forbudt, medmindre de kan begrundes i tvingende almene hensyn, er ikke-diskriminerende, nødvendige og proportionale i forhold til at opnå de tilsigtede mål. Udgangspunktet ifølge praksis er således, at tjenesteyderen skal overholde værtslandets regler, medmindre tjenesteyderen er omfattet af ”tilsvarende” regler i sit hjemland.

Set i forhold til den praksis, der er udviklet af EF-domstolen på grundlag af Traktatens regler, henviser Parlamentet i deres ændringsforslag til færre konkrete hensyn, som medlemsstaterne kan begrunde deres nationale krav i. Rækkevidden af princippet og de hensyn, der kan gøres gældende, skal dog sammenholdes med de undtagelser, som Parlamentet i øvrigt har foreslået i forhold til anvendelsesområdet. Fx vil et hensyn om beskyttelsen af arbejdstagere ikke være relevant, idet arbejdsmarkedsforhold ifølge Parlamentet skal undtages fra direktivets anvendelsesområde.

Det kan i den forbindelse desuden nævnes, at Parlamentet – ud over undtagelsen om arbejdsmarkedsforhold – bl.a. også har foreslået at undtage følgende tjenesteydelser fra direktivet: Sundhedsydelser, sociale ydelser, nationale sociale sikringssystemer, tjenesteydelser, der forfølger et velfærdsmæssigt sigte, skatte- og afgiftsområdet, strafferetten, havnetjenester, spil, den internationale privatret, juridiske tjenesteydelser, audiovisuelle tjenesteydelser, vikarbureauer, tjenesteydelser af almen interesse og sikkerheds- og vagtydelser.